

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน งานรับใช้หลักคืออยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อและเดือนผู้อื่นถึงพ่อ ลูกสามารถให้คำแนะนำของพ่อแก่ใครก็ตามและให้ประโยชน์แก่พวกเขา
- คำถาม:** นิสัยเล็กๆน้อยๆ ใดที่ทำให้ลูกไม่เชื่อฟังอย่างมาก? อะไรคือหนทางที่จะรอดจากนิสัยนั้นได้?
- คำตอบ:** หากใครบางคนมีนิสัยของการลักขโมยบางสิ่งและปกปิดไว้ นั่นเป็นการไม่เชื่อฟังอย่างมาก มีคำกล่าวว่า ผู้ที่ขโมยเศษฟางก็สามารถที่จะขโมยเงินหลายแสนได้ ถ้าบางคนอันเนื่องมาจากมีความละโมภหรือความหิว, และนำบางสิ่งไปรับประทานโดยที่ไม่ได้ขออนุญาตก่อน นี่ก็เป็นนิสัยที่ไม่ดีอย่างมากในการลักขโมย เพื่อที่จะเป็นอิสระจากนิสัยนั้น จงกลายเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์เช่นพ่อบราห์มา หากลูกมีนิสัยเช่นนั้น จงบอกพ่อเกี่ยวกับนิสัยเหล่านั้นอย่างซื่อสัตย์

โอมชานติ พ่อทางจิตนั่งที่นี้และอธิบายแก่ลูกๆ ทางจิต ลูกๆ รู้ว่าลูกกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด เราเป็นของครอบครัวของพระเจ้า พระเจ้าไม่มีตัวตน ลูกรู้ว่าลูกกำลังนั่งที่นี้ในสำนักที่เป็นดวงวิญญาณ ไม่มีเรื่องของความหึงหวงโสของวิทยาศาสตร์หรือของการทำหะฐะโยคะในสิ่งนี้ นี่คือบางสิ่งที่ลูกสามารถทำได้ด้วยสติปัญญาของลูก ไม่มีสิ่งใดเลยที่จะทำกับร่างกายของลูก ในหะฐะโยคะ, ลูกต้องทำทุกสิ่งด้วยร่างกายของลูก ที่นี้เรากำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าพ่อด้วยการพิจารณาว่าตนเองเป็นลูกของท่าน ลูกรู้ว่าพ่อกำลังสอนลูก ประการแรกพ่อพูดว่า ลูกที่แสนหวาน พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ และบาปทั้งหมดของลูกจะถูกตัดออกไป แล้วจงคงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเองด้วยเช่นกัน, รับใช้ผู้อื่นและทำให้พวกเขาเป็นเช่นเดียวกันกับตัวลูกเอง พ่อที่นั่งที่นี้และมองดูที่แต่ละคนเพื่อดูว่าลูกกำลังทำงานรับใช้อะไร พ่อดูว่าลูกกำลังทำงานรับใช้ทางร่างกาย งานรับใช้ที่ละเอียดอ่อน หรืองานรับใช้หลักใดๆหรือไม่ พ่อมองดูแต่ละคน ลูกผู้นี้กำลังให้คำแนะนำของพ่อแก่ทุกคนหรือไม่? นี่คืองานรับใช้หลัก ลูกให้คำแนะนำของพ่อแก่ลูกทุกคนหรือไม่? ลูกอธิบายแก่ผู้อื่นที่พ่อพูดว่า จดจำพ่อและบาปของหลายชาติเกิดของลูกจะถูกขจัดออกไปหรือไม่? ลูกอยู่อย่างซื่อแฉะในงานรับใช้นี้มากแค่ไหน? ลูกได้เปรียบเทียบตนเองกับผู้อื่นและดูว่าใครทำงานรับใช้มากที่สุดหรือไม่? ทำไมฉันไม่ทำงานรับใช้มากกว่าผู้หนึ่ง? ฉันสามารถที่จะดำเนินไปในการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึงได้มากกว่าผู้หนึ่งหรือไม่? บาบามองดูแต่ละคน บาบากลามทุกคนเกี่ยวกับข่าวของเขาหรือเธอว่าแต่ละคนทำงานรับใช้อะไร ลูกได้ให้คำแนะนำของพ่อแก่ผู้อื่นและให้ประโยชน์แก่พวกเขาหรือไม่? ลูกได้สูญเสียเวลาของลูกไปหรือไม่? นี่คือนิสัยหลัก ในเวลานี้ทุกคนคือลูกกำพร้า ไม่มีใครรู้จักพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกจะได้รับมรดกของลูกจากพ่ออย่างแน่นอน ลูกๆมีทั้งดินแดนแห่งการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตในสติปัญญาของลูก ลูกๆต้องเข้าใจว่าเวลานี้ลูกทั้งหมดกำลังศึกษาเล่าเรียน และแล้วลูกก็จะไปสวรรค์และประกาศสิทธิในโชคของอาณาจักรของการหลุดพ้นในชีวิตของลูก อย่างไรก็ตามไม่มีดวงวิญญาณใดของศาสนาต่างๆจะยังคงหลงเหลืออยู่ จะมีเพียงเราเท่านั้นที่จะหลงเหลืออยู่ในบาร์ด พ่อที่นั่งที่นี้และสอนลูกเกี่ยวกับสิ่งที่ลูกควรจะมีในสติปัญญาของลูก ที่นี้ลูกกำลังนั่งอยู่ในยุคบรรจบพบกันและดังนั้นอาหารและเครื่องดื่มของลูกควรจะมีบริสุทธิ์มากอย่างแน่นอน ลูกรู้ว่าลูกกำลังจะกลับมาเต็มไปด้วยคุณธรรมทั้งหมด เต็ม 16 องศา ปราศจากกิเลสอย่างสมบูรณ์สำหรับอนาคต คำยกย่องนี้เป็นของดวงวิญญาณที่อยู่ในร่างกาย ไม่ใช่คำยกย่องของดวงวิญญาณเท่านั้น แต่ละดวงวิญญาณมีบทบาทของตนเองซึ่งเขาเล่นเมื่อเขามาที่นี้ ลูกมีเป้าหมายและวัตถุประสงค์ในสติปัญญาของลูกว่า เราต้องกลายเป็นเช่นพวกเขา คำสั่งของพ่อคือ ลูกๆจงกลับมาบริสุทธิ์ พวกเขาถามว่า เราจะสามารถคงอยู่อย่างบริสุทธิ์ได้อย่างไร? พายุของมายามากมายและสติปัญญาของพวกเขาถูกลูกดูดดึงไปยังสถานที่ต่างๆมากมาย เราจะสามารถละทิ้งทั้งหมดนั้นได้อย่างไร? สติปัญญาของลูกก็ทำงานอย่างสม่ำเสมอ ไม่มีสติปัญญาของใครที่ทำงานในลักษณะนี้ ลูกได้พบกับพ่อ, ครุและกูรูแล้ว ลูกรู้ด้วยเช่นกันว่าสูงสุดเหนือสิ่งใดคือพระเจ้า ท่านคือพ่อ, ครุและมหาสมุทรแห่งความรู้ พ่อมาเพื่อพาเราดวงวิญญาณกลับไปกับท่าน มีเทพจำนวนน้อยมากในยุคทอง สิ่งต่างๆเหล่านี้จะไม่อยู่ในสติปัญญาของใครนอกจากลูก สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกว่าจะมีเพียงลูกไม่กี่คนเท่านั้นที่หลงเหลืออยู่หลังจากการทำลายล้าง ไม่มีผู้คนของศาสนาและแผ่นดินอื่นทั้งหมดที่จะหลงเหลืออยู่ในเวลานั้น เราเท่านั้นที่จะกลายเป็นนายของโลก จะมีเพียงอาณาจักรเดียวเท่านั้นที่เป็นของเรา จะเป็นอาณาจักรของความสุขอย่างมากมาย อย่างไรก็ตามพวกเขาจะเป็นผู้ที่มิสถานภาพที่หลากหลาย สถานภาพของเราจะเป็นเช่นไร? ฉันทำงานรับใช้ทางจิตมากมายแค่ไหน? พ่อถามสิ่งนี้ด้วยเช่นกัน ไม่ใช่ว่าบาบาคือผู้เดียวที่รู้ทุกสิ่งที่อยู่ภายใน ลูกทั้งหมดสามารถที่จะเข้าใจได้ด้วยตนเองในสิ่งที่ลูกทำ ลูกมีความเข้าใจว่าเป็นดาตานิ้อยอย่างแน่นอนที่ทำงานรับ

ใช้อันดับหนึ่งด้วยการทำตามศรั้มท์ พ่ออธิบายซ้ำแล้วซ้ำเล่าว่า ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ และละทิ้งสำนึกที่เป็นร่าง ลูกพิจารณาว่าตนเป็นดวงวิญญาณเป็นเวลานานแค่ไหน? ลูกต้องทำให้สิ่งนี้มั่นคงว่าลูกเป็นดวงวิญญาณ ลูกต้องจดจำพ่อ เป็นไปด้วยสิ่งนี้ที่เรือของลูกจะข้ามฟากไป ด้วยการจดจำระลึกถึง ลูกจะไปจากโลกเก่าสู่โลกใหม่ ขณะนี้มีเวลาเหลือเพียงเล็กน้อย และแล้วเราก็จะไปสู่ดินแดนแห่งความสุขของเรา งานรับใช้ทางจิตหลักคือการให้คำแนะนำของพ่อแก่ทุกคน นี่คือสิ่งที่ง่ายที่สุด ต้องใช้ความเพียรพยายามที่จะทำงานรับใช้ทางร่างกาย เพื่อเตรียมอาหารและรับประทาน ที่นี้ไม่มีเรื่องของความเพียรพยายาม ลูกเพียงแค่ต้องพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณไม่สูญสลายและร่างกายสูญสลาย ดวงวิญญาณเล่นบทบาททั้งหมด พ่อมาและให้คำแนะนำเหล่านี้แก่ลูกเพียงครั้งเดียวเท่านั้นเมื่อถึงเวลาของการทำลายล้าง โลกใหม่เป็นของเหล่าเทพ ลูกต้องไปโลกนั้นอย่างแน่นอน ส่วนคนที่เหลือในโลกต้องไปสู่ดินแดนแห่งความสงบ โลกเก่าจะไม่หลงเหลืออยู่ เมื่อลูกอยู่ในโลกใหม่ ลูกจะจดจำโลกเก่าหรือไม่? ไม่เลย ลูกจะอยู่ในสวรรค์ และลูกก็จะปกครองที่นั่น ด้วยการเก็บสิ่งนี้ไว้ในสติปัญญาของลูก ลูกก็จะคงอยู่อย่างมีความสุข พวกเขาได้ให้ชื่อมากมายแก่สวรรค์ พวกเขาได้ให้ชื่อมากมายแก่บรรดาด้วยเช่นกัน เป็นโลกของดวงวิญญาณบาป, นรก, ดินแดนของความทุกข์ เวลานี้ลูกๆ รู้ว่ามีเพียงพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดผู้เดียวเท่านั้นและเราคือลูกของท่านที่จากหายไปนานและเวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง ดังนั้นลูกควรจะมีความรักอย่างมากต่อพ่อเช่นนั้น พ่อรักลูกที่ทำงานรับใช้อย่างมากและเปลี่ยนหนามให้เป็นดอกไม้ด้วยเช่นกัน ลูกต้องเปลี่ยนจากมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ พ่อเองไม่ได้กลายเป็นสิ่งนั้น พ่อมาเพื่อให้เรากลายเป็นสิ่งนั้น ดังนั้นลูกควรมีความสุขอย่างมากอยู่ภายใน ฉันจะได้รับสถานภาพใดในสวรรค์? ฉันทำงานรับใช้อะไร? ลูกต้องแนะนำความรู้ให้แก่คนรับใช้ในบ้านของลูกด้วยเช่นกัน ลูกควรจะให้คำแนะนำเหล่านี้แก่ใครก็ตามที่เข้ามาสัมผัสกับลูก ลูกต้องรับใช้ทุกคนนั่นคือผู้ที่ไร้เดียงสา ผู้ที่ยากจน ชาวพื้นเมือง ฯลฯ มีผู้ที่ยากจนอยู่มากมาย พวกเขาจะเปลี่ยนแปลงตนเองและไม่ทำบาปใดๆ ฯลฯ ไม่เช่นนั้นพวกเขาก็จะทำกรรมที่เป็นบาปต่อไปเรื่อยๆ ลูกสามารถเห็นได้ว่าการพูดโกหกและลักขโมย ฯลฯ อย่างมากมายเพียงใด แม้แต่คนรับใช้บางคนก็ลักขโมย มิฉะนั้นหากมีเพียงแต่เด็กๆ อยู่ที่บ้าน เหตุใดจึงจำเป็นต้องถือสิ่งต่างๆ ไว้? อย่างไรก็ตามทุกวันนี้แม้แต่เด็กก็กลายเป็นขโมย พวกเขาแอบหยิบบางสิ่งไปถ้าพวกเขาหิวและเป็นเพราะความตะกละ พวกเขาเพียงแค่กินสิ่งนั้น ผู้ที่มีความตะกละจะขโมยบางสิ่งไปรับประทานอย่างแน่นอน นี่คือนิสัยที่มีค่าของชีพบาบา ลูกไม่ควรจะขโมยแม้แต่สตางค์เดียวจากที่นี่ บราห์มาคือผู้ดูแลผลประโยชน์ พระเจ้า, พ่อที่ไม่มีขีดจำกัด, ได้มาหาลูก จะมีใครขโมยสิ่งใดจากบ้านของพระเจ้าได้หรือไม่? ไม่แม้กระทั่งในความฝันของพวกเขา ลูกรู้ว่าสูงสุดเหนือสิ่งใดคือพระเจ้าชิวา เราคือลูกๆ ของท่าน ดังนั้นเราต้องมีการกระทำที่สูงส่ง ลูกแม้กระทั่งไปที่คุกและให้ความรู้แก่ผู้ที่ขโมยเหล่านั้น พวกเขาจะขโมยอะไรจากที่นี่หรือไม่? การหยิบมะม่วง, หยิบสิ่งอื่นและรับประทานก็เป็นการขโมยด้วยเช่นกัน ลูกต้องไม่หยิบสิ่งใดโดยที่ไม่ได้ขออนุญาตก่อน ลูกต้องไม่แม้กระทั่งจะแตะต้องสิ่งนั้น ชีพบาบาคือพ่อของเราและท่านก็ได้ยินและเห็นทุกสิ่ง ท่านพูดว่า ลูกๆ มีข้อบกพร่องใจหรือไม่? หากลูกมีข้อบกพร่องใจแล้วจงบอกบาบาถึงสิ่งเหล่านั้น ให้ท่านสิ่งเหล่านั้น หากลูกให้ท่านบางสิ่งแล้วไม่เชื่อฟัง ก็จะมีการลงโทษอย่างมาก นิสัยของการลักขโมยเป็นสิ่งที่เลวร้ายมาก ตัวอย่างเช่น เมื่อใครบางคนขโมยจักรยานแล้วเขาก็ถูกจับ หรือบางคนเข้าไปในร้านแล้วหยิบกระป๋องขนมปังกรอบหรือของชิ้นเล็กๆ แล้วซ่อนเอาไว้ ดังนั้นเจ้าของร้านจึงระมัดระวังมากในการดูแลสิ่งต่างๆ ของพวกเขา ในทำนองเดียวกันนี่คือรัฐบาลที่ใหญ่โตเช่นกัน รัฐบาลพันดากำลังก่อตั้งอาณาจักรที่สูงส่งของเขา พ่อพูดว่า พ่อไม่ได้ปกครองอาณาจักร ลูกพันดาวาสปกครองอาณาจักรนั้น แล้วพวกเขาก็พูดว่าพ่อของพันดาวาส, พันดาวาสปาดคือศตริกฤษณะ ใครคือพ่อของพันดาวาส? ลูกรู้ว่าท่านกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าลูก ลูกแต่ละคนสามารถเข้าใจด้วยตนเองว่าลูกกำลังทำงานรับใช้อะไรเพื่อบาบา บาบามาให้อำนาจในการปกครองโลกแก่เราและท่านเองก็ได้จากไปสู่สภาพของการปลดเกษียณ ท่านได้ทำงานรับใช้ที่ไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตนเช่นนั้น ทุกคนกลับมามีความสุขและความสงบ ผู้คนเหล่านั้นเพียงแต่พูดว่าควรจะมีความสุขในโลก พวกเขาเฝ้าแต่ให้รางวัลสันติภาพอย่างต่อเนื่อง ที่นี้ลูกๆ รู้ว่าลูกได้รับรางวัลที่ใหญ่โตมาก ผู้ที่ทำงานรับใช้ที่ดีก็ได้รับรางวัลที่ใหญ่ งานรับใช้สูงสุดในบรรดาการทำงานรับใช้ทั้งหมดคือการให้คำแนะนำของพ่อ ใครก็ตามสามารถทำสิ่งนี้ได้ หากลูกต้องการที่จะกลายเป็นเทพ ลูกต้องทำงานรับใช้ด้วยเช่นกัน คุณนี่สิ เขาก็มีครอบครัวทางโลกเช่นกัน บาบามาได้ทำให้เขาทำสิ่งนั้น บาบามาได้เข้ามาในผู้นี้(บราห์มา)และบอกเขาพร้อมกับลูกว่า จงทำสิ่งนี้ ท่านจะบอกกับฉันอย่างไร? ท่านเข้ามาในตัวฉันและทำให้ฉันทำสิ่งนี้ ท่านคือคาร์เนคาราวันฮาร์ เช่นเดียวกับที่ท่านบอกผู้นี้ว่า ละทิ้งสิ่งนี้! นี่คือนิยามที่สกปรก จงเข้ามาในสวรรค์! เวลานี้ลูกต้องกลายเป็นนายของสวรรค์ เท่านั้นเองและเขาก็มีการวางแผน ทุกคนสงสัยว่าเกิดอะไรขึ้นกับเขา เขาเป็นนักธุรกิจที่ประสบความสำเร็จเช่นนั้นและเขากำลังทำอะไรอยู่ในเวลานี้? ไม่มีใครรู้ถึงสิ่งที่เขากำลังจะทำหลังจากนั้น ไม่ใช่เรื่องใหญ่ที่จะละทิ้งสิ่งเหล่านั้น ก็เท่านั้นเอง เขาเพียงแต่ละทิ้งทุกสิ่ง เขาได้ทำให้คนอื่นละทิ้งทุกสิ่งด้วยเช่นกัน เขาได้ทำให้ลูกสาวของเขาเองละทิ้งทุกสิ่งด้วยเช่นกัน เวลานี้ลูกต้องทำงานรับใช้ทางจิตนี้ ลูกต้องทำให้ทุกคนบริสุทธิ์ ทุกคนเคยพูดว่าพวกเขาจะดื่มน้ำทิพย์แห่งความรู้ พวกเขาจะ

กล่าวถึงชื่อของผู้เป็นแม่ว่า เรากำลังจะไปที่โอมราเต้เพื่อตีมน้ำทิพย์แห่งความรู้ ใครที่สร้างวิธีนี้? ชีพบาบาได้เข้ามาในผู้นี้ และได้สร้างวิธีที่ดีเช่นนั้น ไม่ว่าใครก็ตามที่มาก็จะตีมน้ำทิพย์แห่งความรู้ เป็นสิ่งที่จดจำกันมาด้วยเช่นกันว่า ทำไมฉันจะต้องละทิ้งน้ำทิพย์และตีมน้ำทิพย์เล่า? ลูกต้องละทิ้งยาพิษ จงตีมน้ำทิพย์และกลายเป็นเทพที่บริสุทธิ์ เคยเป็นเช่นนั้นในตอนเริ่มต้น เมื่อใครก็ตามมา พวกเขาได้รับการบอกให้กลับมาบริสุทธิ์ หากลูกต้องการที่จะตีมน้ำทิพย์ ลูกต้องละทิ้งยาพิษ หากลูกต้องการที่จะกลายเป็นนายของสวรรค์ที่บริสุทธิ์ ลูกต้องจดจำผู้เดียวเท่านั้น และแล้วอย่างแน่นอนที่จะมีความขัดแย้งบางอย่าง ความขัดแย้งได้ดำเนินมาตั้งแต่ต้นจนถึงตอนนี้ ผู้ที่ไร้เดียงสาที่ถูกทรมานอย่างมากมาย ยิ่งลูกกลับมาเข้มแข็งมากเท่าไร พวกเขาจะคิดว่าความบริสุทธิ์เป็นสิ่งที่ดีมากเท่านั้น เหตุนี้เองพวกเขาจึงเรียกหา บาบามาได้โปรดมา และทำให้เราบริสุทธิ์ด้วยเถิด! บุคลิกภาพของลูกเคยเป็นเช่นไรมาก่อน? เวลาที่ลูกกำลังจะกลายเป็นอะไร? ก่อนหน้านี้ลูกเคยไปอยู่เบื้องหน้าเหล่าเทพและร้องเพลงว่า เราคือคนบาป ลูกจะไม่พูดสิ่งนั้นในเวลานี้เพราะลูกรู้ว่าเวลานี้ลูกกำลังจะกลายเป็นเหมือนพวกเขา ลูกควรที่จะถามตนเองว่า ฉันกำลังทำงานรับใช้มากแค่ไหน? ผู้เป็นหัวหน้าห้องครัว (ดาดีโบลิ) ก็กำลังรับใช้ลูกอย่างมาก เธอกำลังสะสมบุญอย่างมาก เธอรับใช้ผู้คนมากมายและดังนั้นเธอจึงได้รับพรของทุกคน พวกเขาเขียนคำยกย่องเธอไว้มากมาย เป็นความมหัสจรรย์ของผู้ที่เป็นหัวหน้าห้องครัวที่เธอได้เตรียมการอย่างมากมายเพื่อทุกคน นั่นคืองานรับใช้ทางร่างกาย ลูกต้องทำงานรับใช้ที่ละเอียดอ่อนด้วยเช่นกัน ลูกๆ พูดว่า บาบาวินิจฉัยปีศาจร้ายทั้งห้าเหล่านี้รุนแรงมาก วินิจฉัยร้ายเหล่านี้ไม่ปล่อยให้เราอยู่ในการจดจำระลึกถึง บาบาพูดว่า ลูกๆ เตรียมอาหารในการจดจำระลึกถึงชีพบาบา ไม่มีใครนอกจากชีพบาบา ท่านคือผู้เดียวที่ช่วยลูก มีเพลงที่ร้องว่า ฉันได้มาหาที่หลบภัยกับท่าน... ลูกจะไม่พูดสิ่งนี้ในยุคทอง เวลาที่ลูกได้เข้ามาในที่หลบภัยของพ่อ เมื่อใครบางคนมีวินิจฉัยปีศาจร้ายในตัวเขา เขาก็ทุกข์ทรมานอย่างมาก นั่นคือการแทรกแซงของดวงวิญญาณที่ไม่บริสุทธิ์ ลูกมีวินิจฉัยปีศาจร้ายอยู่มากมายในลูก ตัณหาราคะ ความโกรธ ความละโมภ ความผูกพันยึดมั่น วินิจฉัยปีศาจร้ายเหล่านี้ทำให้ลูกทุกข์ทรมานอย่างมาก ดวงวิญญาณที่ไม่บริสุทธิ์เหล่านี้ก็รบกวนบางดวงวิญญาณ แต่ลูกรู้ว่าวินิจฉัยปีศาจร้ายทั้งห้าเหล่านี้คงอยู่มาจนถึง 2500 ปีแล้ว เวลาที่ลูกเป็นทุกข์อย่างมาก วินิจฉัยปีศาจร้ายเหล่านี้ทำให้ลูกยากจนข้นแค้น วินิจฉัยปีศาจร้ายของสำนักที่เป็นร่างคืออันดับหนึ่ง วินิจฉัยปีศาจร้ายของตัณหาราคะนั้นก็ใหญ่เหมือนกัน สิ่งนี้รบกวนลูกอย่างมาก พ่อได้บอกสิ่งทั้งหมดนี้แก่ลูก วินิจฉัยปีศาจร้ายเหล่านี้มาหาลูกในทุกวงจร ราชาและราชินีเป็นเช่นไรปวงประชาภิเป็นเช่นนั้น ทั้งหมดมีวินิจฉัยปีศาจร้ายเข้ามาที่ตัวเขา ดังนั้นสิ่งนี้จึงเรียกว่าโลกแห่งวินิจฉัยปีศาจร้าย อาณาจักรของราวันหมายถึงโลกที่ชั่วร้าย ไม่มีวินิจฉัยที่ชั่วร้ายใดๆในยุคทองและยุคเงิน แม้แต่หนึ่งวินิจฉัยชั่วร้ายก็สร้างความเดือดร้อนอย่างมาก ไม่มีใครรู้เกี่ยวกับสิ่งนี้ พ่อมาและปลดปล่อยลูกจากราวัน, วินิจฉัยชั่วร้ายของกิเลสทั้งห้า ลูกบางคนก็รู้คิดและสิ่งเหล่านี้ก็นั่งอยู่ในสติปัญญาของพวกเขา ลูกต้องไม่ทำงานเช่นนั้นในชาติเกิดนี้ หากลูกลักขโมยบางสิ่งหรือมีสำนักที่เป็นร่าง ผลลัพธ์จะเป็นเช่นไร? สถานภาพของลูกก็จะถูกทำลาย หากลูกหยิบสิ่งใดสิ่งหนึ่งมา... มีคำกล่าวว่า ผู้ที่ขโมยเศษฟางก็สามารถที่จะขโมยหลายแสนได้ด้วยเช่นกัน ลูกต้องไม่ทำอะไรเช่นนั้นในโพพูชายัญญ(ยักยะ) เมื่อนิสัยนี้ถูกปลุกฝังขึ้นมาแล้ว ลูกก็จะไม่สามารถปล่อยวางจากสิ่งนั้นได้ ลูกต้องเพียรพยายามอย่างมาก อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลาที่ได้พบพานอีกครั้ง ด้วยความรัก ระลึกถึง และสวัสดิ์ตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเองของคุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. พร้อมกับการรับใช้ทางร่าง ลูกต้องทำงานรับใช้ที่ละเอียดอ่อนและทำงานรับใช้หลักด้วยเช่นกัน คือการให้คำแนะนำของพ่อแก่ทุกคน ให้คุณประโยชน์แก่ดวงวิญญาณ อยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง นี่คือนานรับใช้ที่แท้จริง อยู่อย่างไม่ว่างเว้นในงานรับใช้นี้ อย่าได้สูญเสียเวลาของลูก
2. กลายเป็นผู้ที่รู้คิดและได้รับชัยชนะเหนือวินิจฉัยปีศาจร้ายของกิเลสทั้งห้า ขจัดนิสัยของการลักขโมยและการพูดเท็จ อย่านำสิ่งที่ลูกให้ท่านไปแล้วกลับคืน

พร: ขอให้ลูกมีความคิดเป็นบวกที่บริสุทธิ์สำหรับตนเองและมีความคิดของความรู้และความคิดที่เป็นบวกและบริสุทธิ์สำหรับผู้อื่น โดยอยู่อย่างเป็นอิสระจากความคิดใด ๆ ของความเจ็บป่วยทางร่างกาย การมีความเจ็บป่วยของร่างกายเป็นหนึ่งและการมีความสั่นคลอนจากความเจ็บป่วยนั้นเป็นอีกสิ่งหนึ่ง ความเจ็บป่วยของลูกถูกกำหนดให้มา แต่สำหรับสภาพที่สูงส่งของลูกที่มีความสั่นคลอนนั้นเป็นสัญญาณ

บ่งบอกว่าลูกถูกผูกด้วยบ่วงพันธะนั้น ผู้ที่อยู่อย่างเป็นอิสระจากการมีความคิดของความเจ็บป่วยทางกาย ใดๆและมีความคิดที่บริสุทธิ์และเป็นบวกสำหรับตนเองและความคิดของความรู้คือผู้ที่มีความคิดที่บริสุทธิ์ และเป็นบวกสำหรับผู้อื่น โดยการคิดถึงกับธรรมชาติมากเกินไปทำให้ลูกริดกั่งวล การเป็นอิสระจาก บ่วงพันธะนั้นเรียกว่าสภาพที่เหนือบ่วงกรรม

คติพจน์:

พลังแห่งความรักทำให้ปัญหาที่ใหญ่เท่าภูเขากลับมาเบาเช่นน้ำ

***** โอม ชานติ *****